

Ta tožbeni razlog temelji na teh trditvah:

Prvič, v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba sklep na podlagi člena 218(9) PDEU sprejeti s kvalificirano večino, tudi če ena ali več materialnih pravnih podlag za sklenitev mednarodnega sporazuma sicer zahtevajo soglasje. Dodajanje katere koli pravne podlage, ki se sicer namenjena zagotavljanju soglasja, ne vpliva na postopek, po katerem je bila sprejeta v Svetu.

Sklep Sveta, sprejet v skladu s postopkom iz člena 218(9) PDEU, ni namenjen temu, da bi bil dodatek ali da bi spreminjal institucionalni okvir sporazuma ali da bi spreminjal njegovo strukturo, in ga zato ni mogoče enačiti s sklepanjem ali spreminjanjem mednarodnega sporazuma, namenjen pa je zagotavljanju njegovega učinkovitega izvajanja. Tak sklep je treba v skladu s členom 218(8), prvi pododstavek, in členom 218(9) sprejeti s kvalificirano večino. Zahtevati, naj se sklep sprejme s soglasjem, naj bi bilo protipravno.

Drugič, kot je pojasnjeno tudi s sodno prakso Sodišča, člen 218 PDEU določa „enoten in splošen postopek, ki se nanaša na pogajanja in mednarodne sporazume, ki jih Unija sklene na vseh svojih področjih delovanja, vključno s SZVP“. Posebnost SZVP se odraža v tem, da predlog skupaj podata Komisija (v imenu elementov, ki niso zajeti s SZVP) in Visoki zastopnik (v imenu SZVP). To pa ne more spremeniti ugotovitve, da je treba sklep na podlagi člena 218(9) PDEU sprejeti s kvalificirano večino.

Kombinacija teh dveh smeri sodne prakse vodi do ugotovitve, da se enotni postopek iz člena 218 PDEU, v tem primeru člena 218(9) PDEU, ki določa odločanje s kvalificirano večino, ne uporablja le za pogajanja in sklenitev mednarodnega sporazuma, ampak tudi za sprejemanje stališč o spremembah takega sporazuma. Dodati se ne sme nobene dodatne postopkovne določbe. Tudi če bi Svet dodal tako določbo, ne more povzročiti spremembe postopka odločanja.

⁽¹⁾ UL 2017, L 73, str. 15.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Korkein oikeus (Finska) 16. maja 2017 –
Oikeusministeriö/Denis Raugevicius**

(Zadeva C-247/17)

(2017/C 239/37)

Jezik postopka: *finščina*

Predložitevno sodišče

Korkein oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Organ, ki prosi za mnenje: Oikeusministeriö

Oseba, katere izročitev se zahteva: Denis Raugevicius

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba nacionalne predpise o izročitvi zaradi kaznivega dejanja z vidika prostega gibanja državljanov druge države članice presojati enako ne glede na to, ali je prošnja za izročitev tretje države, ki temelji na konvenciji o izročitvi, podana z namenom izvršitve kazni ali – kot v zadevi Petruhhin ⁽¹⁾ – z namenom kazenskega pregona? Ali je pomembno, da ima oseba, za katere izročitev se prosi, poleg državljanstva Unije tudi državljanstvo države, ki je podala prošnjo za izročitev?

2. Ali nacionalna ureditev, v skladu s katero se samo lastnih državljanov ne izroči zaradi izvršitve kazni zunaj Unije, neupravičeno postavlja državljane druge države članice v slabši položaj? Ali je treba tudi v primeru, v katerem gre za izvršitev [kazni], uporabiti mehanizme prava Unije, s katerimi se lahko cilj, ki je sam po sebi legitimen, doseže na manj škodljiv način? Kako je treba odgovoriti na prošnjo za izročitev, če se na podlagi tovrstnih mehanizmov o njej obvesti drugo državo članico, vendar ta na primer zaradi pravnih ovir ne sprejme nobenih ukrepov v zvezi s svojimi državljani?

⁽¹⁾ Sodba z dne 6.9.2016, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal de Justiça (Portugalska)
12. maja 2017 – Virgílio Tarragó da Silveira/Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA**

(Zadeva C-250/17)

(2017/C 239/38)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Supremo Tribunal de Justiça

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj revizije: Virgílio Tarragó da Silveira

Nasprotna stranka v revizijskem postopku: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravilo iz člena 15 Uredbe (ES) št. 1346/2000 ⁽¹⁾ z dne 29. maja 2000 razlagati tako, da vključuje pravdo, ki teče pred sodiščem države članice in v okviru katere se predlaga, da se dolžniku naloži obveznost plačila denarnega zneska, dolgovanega na podlagi pogodbe o opravljanju storitev, in plačilo odškodnine zaradi neizpolnitve te obveznosti, ob upoštevanju, da: (i) je bil dolžnik v postopku pred sodiščem druge države članice razglašen za insolventnega; in (ii) se razglasitev insolventnosti nanaša na dolžnikovo celotno premoženje?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 1, str. 191).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Symvoulío tis Epikrateias (Grčija) 16. maja 2017 – Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)/GNA „O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Oγκολογικό Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“

(Zadeva C-260/17)

(2017/C 239/39)

Jezik postopka: grščina

Predložitevno sodišče

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka v upravnem sporu: Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)